

Vraag nr. 16
van 10 september 2004
van de heer STEFAAN SINTOBIN

LPG-stations in woonwijken – Maatregelen

In Nederland is er sinds kort een grondige sanering opgestart van de benzinestations, meer bepaald in de woonwijken.

Om de veiligheid in deze woonwijken te verhogen, bestaat er in sommige stations blijkbaar geen mogelijkheid meer om LPG te tanken. De uitbaters van de stations ontvangen voor dit gemis aan inkomsten een schadevergoeding van de Nederlandse staat.

Eén maand na de ramp in Gellingen kunnen er zeker ook in Vlaanderen niet genoeg veiligheidsmaatregelen genomen worden om nieuwe drama's te voorkomen. Preventieve maatregelen kunnen nooit een volledige garantie bieden, maar verminderen toch de risico's op rampen.

Daarom kreeg ik van de minister graag antwoord op volgende vragen.

1. Is de minister op de hoogte van het Nederlandse project en zal hij eventueel contact opnemen met zijn Nederlandse collega ?
2. Zijn, met het oog op de veiligheid in sommige woonwijken, gelijkaardige maatregelen ook niet noodzakelijk in Vlaanderen ?
3. Gaat de minister ervan uit dat dan inderdaad ook het voorziene inkomensverlies moet worden vergoed ?

Antwoord

1. Het is inderdaad bekend dat in Nederland het besluit van 11 maart 1988 houdende regels voor LPG-tankstations (Besluit LPG-tankstations Hinderwet) van toepassing is, waarin de regels voor bestaande en nieuwe LPG-stations zijn vastgelegd.

In het Nederlandse Nationaal Milieubeleidsplan 4 van 2000 gaat de aandacht verder naar de vervoersstromen van meer bepaald chloor, ammoniak en LPG. Onder de titel "Versterken

beleid inrichtingen en transport" staat: "Rond LPG-tankstations kan een veiliger transportsituatie ontstaan door de stations uitsluitend te situeren langs autosnelwegen".

Er zouden in Nederland 500 a 600 stations zijn die niet voldoen aan de uitgangspunten van voormeld Nederlands Nationaal Milieubeleidsplan 4 en die in aanmerking zouden komen voor bedrijfsbeëindiging. De intrekking van de vergunning gaat er gepaard met het betalen van een schadevergoeding.

2. Ook in Vlaanderen wordt al sedert enkele jaren een zeer bijzondere aandacht aan de veiligheidsproblematiek van LPG-verdeelinstallaties besteed. Subafdeling 5.16.4.4 van titel II van het Vlarem bevat weliswaar sectorale milieuvormwaarden voor LPG-verdeelinstallaties, doch de daarin opgelegde veiligheidsafstanden betreffen enkel brand- en ontploffingspreventiemaatregelen en geen veiligheidsrisicoafstanden. In 2002 werden, op aansturen van de bevoegde afdeling Milieuvergunningen, in opdracht van de betrokken bedrijfsfederatie Febupro door een erkend VR-deskundige twee veiligheidsrisicostudies uitgevoerd voor standaard-LPG-verdeelinstallaties met ondergrondse respectievelijk bovengrondse LPG-opslag. Deze veiligheidsrisicostudies resulteerden in minimale veiligheidsrisicoafstanden die dienden te worden gerespecteerd om de veiligheidsrisico's tot een aanvaardbaar niveau te beperken.

Door de bevoegde afdeling Milieuvergunningen werd mede op basis van de resultaten van voormelde studies een ontwerpbesluit tot wijziging van hoofdstuk 5.16 van titel II van het Vlarem met betrekking tot LPG-verdeelinstallaties opgesteld. Dit ontwerpbesluit werd begin januari 2003 aan de toenmalige minister toegezonden. Dit ontwerpbesluit is vooralsnog niet in de Vlarem-regeling omgezet. Gelet op het feit dat het hier evenwel gaat om een actualisering van de kennis van de desbetreffende veiligheidsrisico's, heeft de afdeling Milieuvergunningen deze ontwerpbestanden met onmiddellijke ingang en nu nog gehanteerd bij de beoordeling en advisering van desbetreffende milieuvergunningsaanvragen.

Voor de LPG-bevoorradingsstations voor motorvoertuigen die niet beantwoorden aan de

omschrijving van de standaardtankstations van de studie en het ontwerpbesluit, wordt door de afdeling Milieuvergunningen in het algemeen een veiligheidsstudie gevraagd, om over de aanvraag te kunnen oordelen. Dit steunend op de bepalingen van artikel 5, § 2, 11° van titel I van het Vlarem, volgens dewelke in de vergunning-saanvraag duidelijk moet worden omschreven welke maatregelen in het licht van de omgevingssituatie door de aanvrager is voorzien om de risico's inzake externe veiligheid tot een aanvaardbaar niveau te beperken.

Conform de Vlarem-indelingsrubriek 16.4, 1° is een LPG-verdeelinstallatie overigens steeds ingedeeld in de eerste klasse. De bestendige deputaties van de provincieraden doen derhalve uitspraak in eerste aanleg en in beroep mijn ambt. Ook de bevoegde provinciale diensten zijn destijds door de afdeling Milieuvergunningen in kennis gesteld van deze strengere veiligheidsbenadering.

De bestaande vergunde tankstations, waarvan de toelaatbaarheid afhankelijk van de omgevingssituatie bij het afleveren van de vroegere vergunning uiteraard ook al is geëvalueerd geweest, worden in de regel slechts herbeoordeeld bij aanvragen voor het hernieuwen van de vergunning of het veranderen van de vergunde LPG-verdeelinstallatie.

2. Voor het systematisch definitief buiten gebruik stellen van bestaande LPG-verdeelinstallaties die niet aan de nieuwe strengere veiligheidsrisicoafstanden voldoen, geldt in Vlaanderen een andere benadering dan de in Nederland gehanteerde stopzettingsvergoeding. Met name worden de milieuvergunningen in Vlaanderen slechts verleend voor een welbepaalde termijn die maximaal 20 jaar kan bedragen.

De buitendienststelling van bedoelde LPG-verdeelinstallaties kan in Vlaanderen derhalve via het instrument milieuvergunning worden bereikt.